

DE CENTRALE RAAD VAN BEROEP

(mrs. Mulie, Fortuin, jhr. Van Nispen tot Sevenaer)
in zake J. H. P. B. te T., eiser, tegen de Sociale Verzekeringsbank,
gedaagde

Wat aangaat de feiten van het twistgeding:

O. dat gedaagde op 9 april 1963 de navolgende beslissing heeft genomen:
"Het Bestuur der Sociale Verzekeringsbank
gezien de aanvraag om een invaliditeitsrente ingevolge de Invaliditeitswet,
op 25 februari 1963 ingediend bij de Raad van Arbeid te 's-Hertogenbosch,
door of voor de heer Joannes Henricus Petrus B.,... straat ,... T.;

Gelet op het terzake uitgebrachte verslag van de Raad van Arbeid;
Overwegende, dat de verplichte verzekering van aanvrager met ingang van 28
juni 1926 is vervallen en niet is herleefd;
Overwegende dat aanvrager bij beslissing no. I Ht 554/290 d.d. 18 januari
1956 in het genot werd gesteld van een rente als bedoeld in artikel 93 der
Invaliditeitswet;

Beslist, dat hem een rente ex art. 71 der Invaliditeitswet niet toekomt en
wijst mitsdien de aanvraag af";

O. dat de Raad van Beroep te 's-Hertogenbosch bij mondelinge uitspraak van
16 september 1963 - naar welker aantekening hierbij wordt verwezen -
voormelde beslissing heeft bevestigd;

O. dat eiser van die uitspraak in hoger beroep is gekomen en bij beroepschrift
op daarbij aangevoerde gronden kennelijk heeft bedoeld de Raad te
verzoeken met vernietiging van die uitspraak en van de bestreden beslissing,
hem alsnog een rente op grond van artikel 71 der Invaliditeitswet toe
te kennen;

In rechte

O. dat op grond van de inhoud der gedingstukken en het verhandelde ter
openbare terechtzitting voor de Raad vaststaat:
dat eiser sedert 3 december 1919 verplicht verzekerd was ingevolge de
Invaliditeitswet;
dat tot en met 8 september 1923 in totaal een bedrag van f 96,30 aan
premies voor zijn verzekering is voldaan en dat daarna voor hem geen zegels
meer zijn geplakt;
dat hij volgens vanwege de Raad van Arbeid op de rentekaart gestelde
aantekeningen niet genegen en onmachtig was zelf premie te betalen;
dat de Raad van Arbeid bij beslissing van 1 september 1926, gezien de
verklaring d.d. 26 juni 1926 van eiser, dat hij de verzekering als vervallen
beschouwt, heeft verklaard, dat de verzekering van
genoemde verzekerde is vervallen met ingang van de datum, waarop hij die
verklaring aflegde;
dat de voor de verplichte verzekering van eiser voldane premies vervolgens
zijn geboekt als premies voor een vrije verzekering ten name van eiser;
dat het Bestuur der toenmalige Rijksverzekeringsbank bij beslissing van 18
januari 1956 aan eiser op zijn aanvraag een invaliditeitsrente op grond van
de vrije verzekering als bedoeld in artikel 93 der Invaliditeitswet heeft
toegekend met ingang van 1 november 1955;

dat eiser tegen deze beslissing geen beroep heeft ingesteld, zodat deze beslissing voor eiser rechtens onaantastbaar is geworden;
dat eiser op 25 februari 1963 een aanvraag om een invaliditeitsrente op grond van artikel 71 der Invaliditeitswet heeft ingediend, welke aanvraag door gedaagde is afgewezen bij de onder de feiten weergegeven beslissing van 9 april 1963;

O. dat eiser tot het indienen van zijn aanvraag om een invaliditeitsrente als bedoeld in artikel 71 der Invaliditeitswet is overgegaan omdat hij overtuigd is nimmer een verklaring te hebben getekend, dat hij zijn verplichte verzekering als vervallen beschouwt;
O. dat noch de Raad van Arbeid noch gedaagde de door eiser getekende verklaring heeft kunnen produceren;
O. echter dat de Raad in dit geding in het midden kan laten en dan ook laat, of eiser al dan niet zulk een verklaring heeft getekend en afgelegd;
O. immers dat het Bestuur der toenmalige Rijksverzekeringsbank bij zijn genoemde beslissing van 18 januari 1956 aan eiser een vrije invaliditeitsrente heeft toegekend op grond van premies, welke naar eiser heeft moeten begrijpen afkomstig waren van de voor zijn vroegere verplichte verzekering betaalde premies, wdke beslissing voor eiser, gelijk hierboven werd overwogen, rechtens onaantastbaar is geworden;
O. dat, nu deze voor eiser rechtens onaantastbaar geworden beslissing van 18 januari 1956 in wezen berust op het vervallen zijn van eisers verplichte verzekering ingevolge de Invaliditeitswet, eiser dit punt van geschil in het algemeen niet door middel van een nieuwe beslissing over in wezen dezelfde premies aan de beoordeling van de rechter kan onderwerpen
O, dat een administratief orgaan als gedaagde, indien daartoe deugdelijke gronden aanwezig zijn in beginsel bevoegd is, indien dit in het voordeel is van de daarbij betrokkene op een vroegere beslissing terug te komen, deze in te trekken en een nieuwe beslissing te geven, mits daardoor geen verkregen rechten van derden worden aangetast en zulk een intrekking niet uitdrukkelijk of impliciet verboden is dat dit insluit dat, indien de belanghebbende aan gedaagde verzoekt op de genomen voor hem minder gunstige beslissing terug te komen en deze te herzien, de mogelijkheid bestaat dat hij in dit verzoek wordt ontvangen en dit verzoek wordt ingewilligd, derhalve ook als die beslissing reeds rechtens onaantastbaar is geworden;

dat gedaagde evenwel, indien hij niet overtuigd is van de onjuistheid van de reeds genomen beslissing, zulk een verzoek niet-ontvankelijk kan verklaren of kan afwijzen;

dat gedaagde de nieuwe aanvraag van eiser niet niet-ontvankelijk heeft verklaard, doch door de nieuwe aanvraag om een invaliditeitsrente gemotiveerd af te wijzen daarbij implicite het verzoek om terug te komen op de beslissing van 18 januari 1956 heeft afgewezen;

O. dat, nu de bestreden beslissing in feite niet anders is dan een weigering om de reeds eerder genomen beslissing van 18 januari 1956 te herzien, de Raad slechts dan reden zou hebben de bestreden beslissing en de uitspraak, waarvan beroep, te vernietigen, indien duidelijk zou zijn gebleken, dat deze beslissing in redelijkheid niet had kunnen worden genomen;

O. dat dit evenwel niet is gebleken;

O. dat mitsdien de uitspraak, waarvan beroep, moet worden bevestigd;

Recht doende in naam der Koningin!

Bevestigt de uitspraak, waarvan beroep,